

د کوه نور الماس له کومه راغی او چیرته ولاړ ؟

(دریمه برخه)

د کوه نور سره په افغانستان کی څه بیښ شول ؟

پدی توگه دایران تر پېښو وروسته احمد خان دکوه نور او د یو مقدار نورو جواهراتو په بدرگه دخپلو جنگیالیو سره یو ځای دخپل هیواد افغانستان و ښکلی کندهار ته راستون شو . ده دیوه هوبښیار سیاستوال په توگه د ایران گډوډ حالات ښه څیرلې وه او ددغه مناسب وخت نه دکتی اخیستلو په لټه کی شو ، دقومونو دمشرانو سره د سلا مشورو وروسته په همدی کال د کندهار په شیرسرخ کی یوه لویه جرگه را وبلل شوه . د څو ورځو خبرو اتري په پای کی د پیرصابرشاه په وړاندیز قومی مشرانو په یوه خوله دابدالی کورنی پیاوړی سپاه سالار ، زره ور جنگیالی او وتلی سیاستوال احمدخان خپل ټولواک ومني .

د کوه نور نوی څښتن دپادشاه په توگه تر غوره کیدو وروسته دنوی افغانستان بنسټ کښینود ، د بخارا نه تر دهلي او نیشاپور پوری ئی یوه ستره افغانی امپراتوری جوړه او دافغانانو برم یی یوار بیا نړی ته ورپیداکړ . دهمدی ویاړنو او کارنامو پخاطر حق پیژندونکو افغانانو دی دلوی احمدشاه بابا پنامه و ویاړاوه .
په ۱۷۷۳ کال داحمد شاه بابا تر وفات وروسته کوه نور دتخت سره یوځای دهغه ځوی تیمورشاه ته چی افغانی پلازمینه یی دکندهار نه کابل ته نقل کړه ، ورسید او دده تر مړنی وروسته کوه نور دده دځوی شاه زمان په برخه شو . تر یو لړ اوږدو سرگردانیو وروسته کوه نور د احمد شاه بابا او تیمورشاه د واکمنیو په ټولو اوږدو کی څو لسیزی ارامی تیری کړی .

زمان میرزا (شاه زمان) سره ددی چی یو مدبر سړی او ټول وخت دافغانی امپراتوری دتنگښت او لا پیاوړتیا په فکر کی وو ، خو دیولر توطیو او دسیسو په پایله کی دخپل میرنی ورور شاه محمود لخوا په ۱۸۰۱ کال له واکه وغورځیدی او پداسی حال کی چی دکوه نور غمی ورسره وو ، دقوتونو سره راټولو په موخه یی د پېښور په لور حرکت وکړ . په لاره کښی دیوه ځایی مخور ملا عشق الله پرکور میلمه شو . کوربه دافغانی سپیڅلو او منل شوو دودونو په خلاف هغه ددی پخاطر چی د شاه محمود نه امتیازونه ترلاسه کړی ، شاه زمان یی دخپلو ورسره کسانو سره یو ځای په خپله قلعه کی بندی کړ او شاه محمود ته ئی خبر ولیږه . دشاه محمود سپاهیانو هغه کابل ته بوت او هلته دشاه محمود په امر په سترگو روند کړل شو .

شاه زمان په قلعه کی دبند پرمهال کوه نور دقلعه دیوه دیوال په درز کی پټ کړی وو . څه موده وروسته د زمان دسکه ورور شجاع الملک (شاه شجاع) قوتونو په ۱۸۰۳ کال شاه محمود له واکه وپرزاهه . شاه زمان میرزا خپل ورور ته دکوه نور د پټ ځای او دملاعاشق الله د ناروا کړنوپه اړه معلومات ورکړ . هغه ځانگړی ټولگی په دی موخه ولیږل او تر سخت لټون وروسته یی کوه نور وموند اود ملاعاشق الله سره یی یو ځای کابل ته راوړسول . نوموړی چی افغانی دود یی دخپلو شخصی گټو په هیله تر پښو لاندی کړی وو ، دشاه شجاع په امر اعدام شو . ددی بیښی بشپړ څرنګوالی کانديد اکادميسن محمد اعظم سيستاني پخپلي (کینگ میکر افغانستان - وزیر فتح خان) نومی مقالې کی داسی یاد کړیدی :

» بعد از جلوس شاه محمود بر تخت کابل، شاه عده ای سپاه برای تعقیب زمانشاه فرستاد . بین پيشدار سپاه شاه محمود وقوای زمانشاه در محل "وچه پانه" جگده لگ تصادمی مختصر رخداد که نتیجه آن طبعاً به مفاد طرفداران شاه محمود تمام شد ونیروی های طرفدار زمانشاه به هر طرف فرار نمودند. زمانشاه با تنی چند از هواخواهان سراسیمه پناگاهی می جستند. ملاعاشق شینواری که با وفاداران سابقه آشنائی داشت درحوالی جگده لک، مالک قلعه یی بود. شاه بخت برگشته اکنون کارش بجای کشید که سراسیمه وپريشان مجبور شد برای گذرانیدن شبی به قلعه ملا عاشق پناه ببرد. ملاعاشق شینواری در اول با کمال خوشروئی از مهمانش استقبال نمود، ولی وقتی شنید که شاه محمود بر تخت کابل جلوس نموده ودر صدد دستگیری شاه زمان برآمده است، ترسید که میداد فردا به جرم پناه دادن به شاه زمان مورد غضب شاه جدید قرارگیرد، لذا دروازه قلعه را از عقب بست و شب هنگام توسط پسرانش به شاه محمود پیغام داد که کس نفرستد و محبوسش را تسلیم شود .

دیری نګذ شت که زمانشاه و همراہانش دریافتند که درچنگ ملاعاشق محبوسې بیش نیستند. هرچندشاه زمان و همراہانش کوشیدند تا وسیله یی برای نجات خود پیدا کنند، میسر نشد. آخرتن به تقدیر داده و برای قبول هر پیش آمدی آماده نشستند. چون خیر این واقعه غیر مترقبه به کابل و به پشاور رسید، از یکطرف شاه محمود برای دستگیری رقیب خود دست بکار شد و از جانب دیگر شاه شجاع برای نجات برادرش درصدد برآمد. از کابل نواب اسد خان برادر وزیرفتح خان با جراحی حرکت کرد و از جانب پشاور عبدالکریم خان برای نجات شاه محبوس روانه گردید. چون فاصله میان کابل و جگده لک کمتری بود، نواب اسدخان پیشتر به قلعه رسید. زمانشاه مجموعه ای از جواهرات سلطنتی را که در آن الماس کوه نور نیز بود، همه را در سوراخ دیوار قلعه مخفی کرد و فخرآج را به نهرابی که از کنار قلعه میگذشت پرتاب نمود. هنوز سپیده صبح ندمیده بود که نواب اسد خان به قلعه رسید و شاه را دستگیر نمود و جراح به حکم شاه محمود چشمان زمانشاه را کور کرد و بعد او و همراہانش را محبوس به کابل آورد. شاه زمان در کابل به زندان رفت و وزیر او و برادرش محمدخان حاکم کابل در عوض خون سردار پاینده خان اعدام شدند و زمانخان پوپلزائی به جرم قتل حاضرخان، برادرارکرم خان که درهرات به امر او اعدام شده بود، قصاص گردید.

این واقعه در ماه جولای ۱۸۰۱ قید شده است. سه سال بعد (۱۸۰۳م) که دوره اول سلطنت شاه محمود به دست شاه شجاع برادرعینی زمانشاه خاتمه یافت، اولین کار شاه شجاع دادن جزا به ملاعاشق شینواری بود که احضارش کرد و به دارش آویخت و الماس کوه نور بعد از این که مدتی در سوراخ دیوار قلعه ملاعاشق پنهان بود به دست شاه شجاع افتاد و قلعه منهدم شد،

خه موده وروسته بیا شاه شجاع هم د وزیر فتح خان د ورونو په مرسته له واکه ولوید او شاه محمود دده میرنی ورور یوار بیا د دویم خل لپاره دچارو واکي تر لاسه کړی .

د روسی سرچینو له مخی هغه دکوه نور دلایسته راورلو پخاطر شاه شجاع بندی اوتر سختو شکنجو لاندی بی راوست . ده هر خه وزغمل خو دغمی دیتولو خای بی ونیوید خکه دی پدی عقیده ووچی خو پوری غمی دده پلاس کی وی ، بیرته قدرت ته رسیدلای شی . په پای کی دی په یوچل د زندان نه دتبتنی لاره پیدا کوی او وخی . له زندانه دتبتنی وروسته دکوه نور او نورو جواهراتو سره یو خای خان لاهور ته رسوی .

رنجیت سینګ چی یو وخت دشاه شجاع ورور شاه زمان دخپلی امپراطوری پرمهال په پنجاب کی نائب مقرر او اوس ئی په افغانستان کی دکورنی بی اتقاقیو او گډوډ حالت نه په گټه اخیستلو ازاد دولت اعلان کړی وو ، هغه ته پناه ورکوی . کله چی رنجیت سینګ د کوه نور نه خبریږی ، غواری چی ورخه یی تر لاسه کړی مگر شجاع الملک د ورکولو نه انکار کوی .

روسی سرچینې زیاتوي چی رنجیت دی اودده ټوله کورنی بندیان کوی او ډول ډول شکنجی ورکوی . دشجاع الملک میرمن دشکنجو طاقت نه راوړی او د رنجیت لخوا دیو لړ شرطونو په منلو سره کوه نور هغه ته ورکوی . په نومورو سرچینو کی شرطونه داسی ښودل شوی دی : **د بند خه ددوی دکورنی دټولو غرو خلاصون ، ددوی د وروستی امنیت تضمین او د عمر ترپایه دوی ته د یو ټاکلي مناسب معاش ورکول** . ددی سره سم رنجیت سینګ دوی ټول له بنده خلاصوی او شاه شجاع ته ۱۲۵ زره روپی نقدی ورکوی او بیا یی دهرکال دپاره ۶۰ زره روپی معاش ورته وټاکي . ویل کیږی چی کله رنجیت سینګ دکوه نور غمی په خپل لاس کی ولید ، نژدی وو چی له خوبی نه عقل د لاسه ورکړی .

په دی اړه کاندید اکادمیسین محمد اعظم سیستانی په خپل (دونابغه سیاسی - نظامی افغانستان در قرن نهم) نومی کتاب کی (لومړی چاپ ۱۳۷۸ کال ، ۷۹ مخ) داسی لیکي چی شاه شجاع د ماتې خورلو نه خو کاله وروسته په پېښور کی د کشمیر د والی عطامحمدخان بامیزایی په توطیه ونیول شو او په کشمیر کی بندی شو . کله چی د وزیر فتح خان لښکری کشمیرته راغلي ، شاه شجاع له بنده ووت او لاهورته ولاړ . هلته بیا په لاهور کی رنجیت سینګ ددی پخاطر دی تر فشار لاندی ونیو چی د کوه نور غمی تری نه واخلي . شاه شجاع دا ونه منل ، رنجیت هغه په مرګ تهدید او دده ماشوم زوی شاهزاده تیمور یی تر سختو شکنجو لاندی راوست . رنجیت پرته له دی نه دتطمیع کولونه هم کار واخیست او ده ته یی وعدی ورکړی چی دغمی په بدل کی به دی دپنجاب جاگیر وټاکي او وروسته به د کابل دتخت اوتاج په بیرته نیولو کی هم مرسته ورسره وکړی . پدی توگه رنجیت دشاه شجاع نه غمی تر لاسه او دی یی د نیم اسیر په ډول په لاهور کی وساته . وروسته رنجیت سینګ خبر شو چی شاه شجاع د خینو تجارانو سره یو مقدار نور جواهرات ، گران بیه شیان او پیسې هم ساتلي دی او پدی لټه کی شو چی هغه هم تری نه واخلي . خو شجاع یی له تصمیم نه خبریږی ، لومړی خپله کورنی د لاهور نه لودھیانی ته استوی او بیا پخپله هم دیوه هندو جوگی په جامو کی د لاهوره تبتنی ، دکشمیر او تبت دلاری نه خان لودھیانی ته رسوی او هلته دخپلی کورنی سره یو خای کیږی .

پنجابی پیر او دکوه نور نه درنجیت سینګ بیزاری :

پدی توګه کوه نور بیرته دهند نیمې وچی ته راغی او داخل په پنجاب کې میشت شو . کله چی رنجیت کوه نور پلاس راوړ ، نو یی دخپل واک وټنگښت او پراخولو ته ملا وتړل ، ټول پنجاب یی سره متحد او دیوه پیاوړی اردو پرېنست یی غښتلی دولت جوړ کړ . وروسته پدی فکر کی ولوید چی هند باید نور دانگریزانو له اغیزی نه خلاص کری . داچی دی په سیاست پوه یو مدبر سړی وو ، پدی پوه شو چی دانگریزی زورور توان سره ډغری وهل ورته اسانه خبره نده ځکه نو په اوس مهال کی لدی پلان نه تیرشو . رنجیت سینګ دنورو واکدارانو په خلاف دخان سره دکوه نور پر خونړی تاریخ باندی فکر وکړ ، ددی غمی د نژدی ټولو څښتنانو شوم سرنوشت یی له نظره تیر کړ او د لومړی کس په توګه دی و دی پایلی ته ورسید چی دا غمی د واکمنیو مور نه بلکه د بد مرغیو زیرونکی یوه ډبره ده . لدی پایلی اخیستنې وروسته یی تصمیم ونیو چی لدی غمړلی ډبری نه ځان خلاص کری . پدی موخه یی وپتیل چی دکوه نور غمی دخپل ځان لخوا معبد ته دسوغات په توګه وسپاری . خو وړاندی لدی نه چی دا پلان سرته ورسوی ، ژوند نوره یاری ورسره ونکړه او مرشو . دده ځای ناستی اخلاف دده پدی پلان باندی خبر نه وه او ده هم وصیت نه وو کری چی دوی داکار پای رسولي وای .

که څه هم دده تر مړنی وروسته په پنجاب کی یو لړ انارشی او ګډ وډی منځته راغلي وه خو دده ځای ناستی کسان چی دانگریزانو داغیزی څخه د هند دخلاصون په اړه دده دپلانه خبر وه او پدی نه وه خبره چی اوس مهال ده دافکر له خیاله ایستلی دی ، و یی غوښته چی دده دا ارمان تر سره کری . د ځینو لنډ مهاله بریاوو سره سره په پای کی دده پلاس جوړ شوی غښتلی اردو دانگریزانو لخوا چی په یوه لاس کی یی توره ګرځول او په بل کی پیسی ، ډری وری او له منځه ولاړ . د نوی بریالی څښتن په راتلو سره کوه نور هم د تل پشان د ماتې خورلی عاشق نه مخ اړوی او دغښتلی مین په غیر کی لویری .

د دریمی برخی پای .

پاته برخه چی دکوه نور وروستی پېښی او دهغه بیا حالول دی ، مه هیروی .